

مغلوبیت تاریخی یا مرعوبیت فرهنگی؟ / کسب مقام در آوردگاه یوروویژن، افتخاری ندارد

یک نویسنده‌ی جوان آذربایجانی طی یادداشتی به احساسات و باورهای مردم این کشور نسبت به موضوع یوروویژن پرداخته و آنها را به تندی نقد کرده است.

به گزارش آران نیوز؛ به نقل از **آنچ**، امسال نیز جمهوری آذربایجان به رغم برخی مخالفت‌ها برای شرکت در مسابقات یوروویژن که در شهر تلاویو برگزار می‌شد شرکت کرد. چنگیز مصطفی اف که به عنوان نماینده‌ی جمهوری آذربایجان در این مسابقات شرکت داشت در نهایت توانست به مرحله‌ی فینال راه پیدا کند. اما در این مرحله نتوانست موفقیت چندانی کسب کند و در بین 10 تیم حاضر در فینال به مقام هفتمی رسید. بعد از راهیابی تیم آذربایجانی به بخش فینال یوروویژن 2019، برخی‌ها در این کشور با تجربه‌ی فضاقتی که از میزبانی آن داشتند، در شبکه‌های اجتماعی مطالبی منتشر میکردند که در کل یک پیام داشت و آن هم آرزوی عدم موفقیت و میزبانی 2020 بود.

مسابقات یوروویژن و رای گیری میزبانی مسابقات آواز یوروویژن (Eurovision) یک مسابقه‌ی بین المللی موسیقی است که از سال ۱۹۵۶ به صورت سالیانه برگزار می‌شود. طبق قوانین مسابقه، کشورهای فعال عضو اتحادیه اروپا امکان شرکت در این مسابقه را دارند. کشورهای شرکت کننده در مسابقه باید یک آهنگ و یک خواننده را معرفی کنند که خواننده باید حداقل ۱۶ سال سن داشته و آهنگ مورد نظر قبلاً در جایی یخش نشده باشد.

سیستم رای گیری مسابقات به گونه‌ای است که کشورها به ۱۰ کشور برتر، از ۱ تا ۱۲ رای می‌دهند و نتیجه نیز ترکیبی از آرای مردم و داوران هست. در این میان دو نکته‌ی مهم درباره مسابقات وجود دارد. اول اینکه برنده‌ی مسابقه‌ی هر سال، میزبان مسابقات در سال بعد می‌باشد و دوم اینکه همجنسگرایان در طول برگزاری این مسابقات در کشور میزبان حضور دارند و یک رژه‌ی خیابانی برگزار می‌کنند. جمهوری آذربایجان کشوری بود که در سال 2011 برنده‌ی مسابقات شده بود و طبق قوانین مسابقه، در سال 2012 نیز میزبان این مسابقات در باکو بود که حواشی بسیاری به همراه داشت.

همجنسگرایان، خدای مسلمانان و نفرت آذربایجانی یک نویسنده‌ی جوان آذربایجانی طی یادداشتی با عنوان "همجنسگرایان یوروویژن، خدای مسلمانان و نفرت آذربایجانی" به مجموع احساسات مردم این کشور نسبت به موضوع یوروویژن پرداخته و علیه کسانی که مخالف برتری آذربایجان بودند، تاخته است.

آقشین ینی سی در ابتدای این مطلب گفته است: «برخی‌ها با داد و ناله از آرزوی خود برای عدم موفقیت نماینده‌ی آذربایجان می‌گفتند و در این میان تعداد زیادی از مردم هم شبیه بودائیان شده و سکوت کرده بودند.»

نویسنده‌ی این یادداشت هرچند تلاش کرده است تا بطور مستقیم از ایران نامی نبرده باشد اما تلاش کرده است تا عدم تطبیق فرهنگ یوروویژنی با فرهنگ دینی آذربایجانی را به کشور همسایه (ایران) نسبت دهد و نوشته است: «ما (آذربایجانی‌ها) مردمی هستیم که وقتی اعراب به کشورمان می‌آیند به آنها فحاشی می‌کنیم و وقتی سایه‌ی جنگ میبینیم نفرین میکنیم و وقتی همجنس گرایان به آذربایجان می‌آیند آنها را (ایت دن آلیب ایته وریریک) یعنی بدترین توهین‌ها را به آنها میکنیم و درکل ما ملتی هستیم که نسبت به همه بدبینیم و شاید هم این بدبینی به خاطر همسایگانمان باشد که سال‌ها ما را تحت تاثیر قرار داده اند.»

این نویسنده در ادامه سعی کرده است تا با استناد به برخی ادعاهای نویسندگانی به نام فوکو، بطور فلسفی موضوع انکار یوروویژن توسط مردم آذربایجان را یک مغلوبیت تاریخی قلمداد کند و هیچ اشاره‌ای هم به نقش آموزه‌های دینی مردم این کشور نداشته باشد و گفته است: «شاید خدایی که ما داریم، ما را مجبور به نفرت از این مسابقات می‌کند.»

نقش کلیدی یوروویژن در حل مشکلات لاینحل!

نویسنده سعی کرده است تا مخالفت مردمی آذربایجان با فرهنگ یوروویژنی را به برخی دلایل پیش پا افتاده از جمله ترافیک! نسبت دهد و از آن تعجب کند و در عین حال سعی کرده است تا ماهیت این مسابقات مبتذل را به یک مبارزه‌ی سیاسی تبدیل کند و نوشته است: «این مسابقه که در سال‌های ابتدایی به فروپاشی دیوار برلین منجر شده بود در سال‌های بعد به دخالت‌های روسیه در گرجستان و اوکراین اشاره کرده و امسال نیز در خاک اسرائیل، به مساله‌ی فلسطین و اسرائیل اشاره کرده و سعی در حل مساله دارد.»

لازم به توضیح است که در مسابقه‌ی امسال یوروویژن در خاک رژیم صهیونیستی مدونا که به ملکه‌ی پاپ

آمریکا شهرت دارد در حین اجرا، به همراه دو رقص ظاهر شد که لباس یکی از آنها منقش به نقشه فلسطین و دیگری نقشه ی اسرائیل بود. آفشین ینی سی سعی کرده است تا این اقدام را تلاشی برای حل موضوع فلسطین قلمداد کند در حالی که این حرکت گامی به سوی وجاهت بخشی به رژیم صهیونیستی در کنار فلسطین بود.

نویسنده در انتهای یادداشت بلند خود می نویسد: تمام زرق و برق و زیبایی این مسابقات به همجنس گرایانی است که با لباس های متفاوت در محل مسابقات حاضر می شوند و شاید آنها مشکلات خاص جنسی دارند ولی آیا ما هیچ مشکلی نداریم؟! این نویسنده در پایان، حرکت مردم برای اصلاح را آرزو کرده است.

هنرمندان آذربایجانی از قدیم الایام با خلاقیت خود، موسیقی منحصر به فردی را می آفرینند. عاشیق، سرآمد و به نوعی پیشینه تاریخی و فرهنگی موسیقی اصیل آذریست. عاشیق ها در وصف آذربایجان و دلآوری های بزرگان آن، در مراسم جشن و عزاداری، سروده های زیبایی را به همراه موسیقی آذربایجانی می خوانند و مورد توجه مردم قرار می گیرد. طبیعتیست که چنین فرهنگ غنی و سبک جذاب موسیقی باید تقویت و احیا شود. فرهنگی که امروز گرفتار خودباختگی و مرعوبیت شده است. با سبک وارداتی از غرب در موسیقی هر عنوان و مقامی هم در آوردگاهی همچون یوروویژن کسب شود افتخاری ندارد.